

A kis pók és az óriás

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy pókcsalád. Békében éltek egymással.

Egy alkalommal egy óriás lépett közjük, megijedtek, és futni kezdtek, szanaszét rohantak. Az egyik kis pók ijedtében elbújt egy leesett faágacska repedésébe. Az anyukája rémülten keresni kezdte a kis pókot. Elment a vakondhoz, és megkérdezte, hogy nem látta-e a kislát, de a vakond azt válaszolta, hogy ő nem látott semmit. Az anya tovább kereste kislát, és elment a pillangóhoz. A pillangó sem látta a kicsit. Az anya szólt az apukának és a legidősebb fiának, hogy keressék ők is a pók fiút. A legnagyobb fiú elment a nagymamához, hogy nincs-e náluk, a nagymama pedig így szólt:

- Nem vigyáztatok a kisöcsétekre?

- Na, jó – mondta a legnagyobb fiú -, egy életem, egy halálom, ha bejárom az egész világot is, megkeresem a kisöcsémet, nélküle nem jövök haza.

A nagymamája süttött neki hamuban sül pogácsát, tarisznyáját vállára vette, és elindult. A pók felmászott egy fára, és lecsúszott a hálójába, beleesett egy zsákba, ami az óriásé volt, aki felvitte az Üveghegy tetejére. Az óriás észrevette, hogy bizserog a háta, hátranyúlt, levette a pókot a hátáról és a földre tette. A hálóján, mint kötélén lemászott a földre, ahol találkozott a Gomba asszonnyal. Megkérdezte tőle, hogy nem látta-e a kisöccsét. A Gomba asszony, azt tanácsolta, menjen egyenesen a katicabogárhoz, hátha ott van a testvére.

A póklegény elment a katicához, hogy megkérdezze, nem látta-e a kisöccsét. A katica így szólt:
- Menj a csigához, hátha ott találsz! El is ment a csigához, és látta, hogy a csiga valakivel beszélget.

- Hát, te vagy az öcsi? – kérdezte.

- Igen, ide bújtam az óriás elől.

- Na, gyere akkor, menjünk haza, anyáék már biztosan várnak minket.

Elmentek, és boldogan éltek, amíg meg nem haltak.